

Els Love of Lesbian no se'n van ni amb aigua calenta

El sextet de Sant Vicenç dels Horts ofereix als fans de Porta Ferrada un generós recital de més dues hores i mitja. El concert repassa l'exhuberant antologia poètica de la banda i regala un final apoteòsic.

Love of Lesbian va fer ballar Porta Ferrada de valent.

Els fans de Love of Lesbian són uns afortunats. No passa sempre que el grup al que adores et regali més de dues hores i mitja de la seva millor música, la d'abans i la d'ara, i s'entregui a tu perquè sí, perquè a part d'haver pagat la teva entrada volen que sàpigues que ets la seva raó de ser i t'ho volen agrair donant-ho tot a dalt de l'escenari.

El vocalista Santi Balmes ja ho va avisar. Després d'arrencar amb *Cuando no me ves* i *Bajo el Volcán*, dos temes del seu últim disc *El Poeta Halley*, va fer pública la declaració d'intencions de la banda: «Avui venim amb ganes. Ja avisem que serà un concert llarg. Esperem que els vostres problemes d'allà fora no se us acudeixi portar-los aquí dins».

Amb les tribulacions de la fidel parròquia dels «lesbianos» flotant la badia de Sant Feliu de Guíxols, l'Espai Port del Festival Porta Ferrada es va convertir en una bombolla ideal perquè el sextet de Sant Vicenç dels Horts desplegués el seu concert a foc lent.

El grup va desempolsar una bateria de temes de discos anteriors. Des d'un emotiu *Allí donde solian gritar* fins a temes com *Nadie por las calles*, *Noches Reversibles* o *Belice*, la primera part del concert va transcórrer «de tranquis», un viatge sense presses per la seva exhuberant antologia poètica.

Fins que Balmes, Saldarriaga i companyia van decidir posar una marxa més. «Esteu molt callats... Ahir a Huesca el públic cantava més. Per què no oblidem per un moment que som catalans i ens tornem bojos? Prometo despullar-me!» va dir el veterà cantant abans d'encetar *Incapacidad Moral Transitoria*. Al final només es va treure la samarreta («perquè la resta és poliuretà», va justificar) però el mal ja estava fet. Love of Lesbian va treure l'artilleria amb temes com el *Ying y el Yen*, *Algunas plantas* o l'imprescindible club de Fans de *John Boy*.

En aquesta fase el públic de Porta Ferrada ja estava totalment rendit als peus dels seus ídols, a mercè de les

seves exigències. Va ser capaç de guardar silenci absolut durant 10 eterns segons, interactuar a capella amb Balmes al més pur estil Freddie Mercury i botar, picar de mans i deixar-se el coll amb Toros en la wii (Fantastico), Manifiesto leninista i altres perles que LoL va deixar anar durant els seus «bisos» llegendaris.

Ja acabant, conscients de la maratón, Balmes fins i tot va suggerir entre bromes el títol d'aquesta crònica: « No se iban ni con agua caliente». I l'afortunat públic de Love of Lesbian, exhaust però feliç, va pensar: «Tant de bo».

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2017/08/17/love-of-lesbian-no-sen/862496.html?utm_source=rss